

ČE BI POZNALI BOŽJI

dar

Jacques Philippe

založba **EMANUEL**

Jacques Philippe: Če bi poznali Božji dar

Prevod: Tadeja Petrovčič Jerina
Jezikovni pregled: Marija Bratina
Zasnova naslovnice: Polona Lisjak
Prelom: Sandra Pohole, K8 dizajn
Izdaja: prva

Izdaja: Založba Emanuel d.o.o., Ljubljana, 2017
Tiskano v Sloveniji.
Naklada: 1000 izvodov

Naročila: narocila@zalozba-emanuel.si
www.zalozba-emanuel.si
031 705 792

© Založba Emanuel d.o.o., 2017, za slovensko izdajo
Naslov izvirnika: *Si tu savais le don de Dieu*

© EDITIONS DES BÉATITUDES S.O.C., 2016, ISBN 979-10-306-0089-6, za francosko izdajo

Svetopisemski citati so vzeti iz Jeruzalemske izdaje Svetega pisma.
Več informacij o knjigah in zgoščenkah Založbe Emanuel najdete na spletni strani
www.zalozba-emanuel.si.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-532.4(035)

PHILIPPE, Jacques, 1947-

Če bi poznali Božji dar / Jacques Philippe ; [prevod
Tadeja Petrovčič Jerina]. - 1.izd. - Ljubljana : Emanuel, 2017

Prevod dela: Si tu savais le don de Dieu

ISBN 978-961-7019-02-5
290742016

KAZALO

Predstavitev	7
1. poglavje: Duhovna dovzetnost	9
Uvod	9
Vztrajanje v molitvi	13
Zaupanje	14
Ponižnost	16
Pokorščina	19
Doživljanje notranjega miru	22
Živeti sedanji trenutek	23
Nenavezanost	23
Hvaležnost	24
Sklep	26
2. poglavje: Živeti pod Božjim pogledom s Terezijo iz Lisieuxa ...	28
Pomembnost pogleda pri Tereziji	28
Nikdar stran od Jezusovega pogleda	29
Božji pogled	30
Jezusov zakriti pogled	39
Potreba duše, da živi v Jezusovem pogledu	42
Sklep	45
3. poglavje: »Kadar sem namreč slaboten, takrat sem močan!« ...	46
Današnji svet človeka vrača v njegovo slabotnost	46

Sveti Duh si želi Cerkve ubogih	47
Bolj ko si prizadevam za svetost, bolj se zavedam svoje nemoči ...	50
Od človeškega ubožstva k duhovnemu ubožstvu	52
Pavlova izkušnja	54
Vera, odprtost človekove slabotnosti Božji moči	56
Slabotnost – ne ovira, temveč pot	57
Veselimo se svojih slabosti	58
Ljubezen je zmaga slabotnosti	60
Marija, mati ubogih in malih	62
4. poglavje: Resnična in lažna svoboda	64
Nekaj vprašanj o ideji svobode	64
Svoboda in vsemogočnost	66
Svoboda in izbira	67
Svoboda in neodvisnost	70
Svoboda in spontanost	71
Nerazdružljivost svobode in ljubezni	74
Ljubezen temelji na veri in upanju	77
Prepoznati konkretno pomanjkanje svobode	78
Sreča duše, svobodne, ker ljubi	81
5. poglavje: Notranji mir, duhovna nujnost	84
Klic po tem, da bi se pustili umiriti	84
Notranji mir, Božja obljuba	86
Čemu bi iskali notranji mir?	88
Dolgotrajno delo sprave	89
6. poglavje: V iskanju lastne identitete	93
Družbeno priznanje v krizi	93
Krhko čustveno priznanje	94

Psihološka osebnost	95
Oče, ki nas posinovlja	96
7. poglavje: Evharistija, skrivnost vere	98
Leto evharistije	98
Evharistija, šola duhovne zrelosti in vere	99
Mysterium fidei	100
Odpreti se Božji modrosti	101
Vera odkriva pravo resničnost	102
8. poglavje: Evharistija in upanje	105
Evharistija, sreča ubogih in upanje Kraljestva, ki prihaja	105
Upanje in duhovno uboštvo	105
Evharistija, bogastvo ubogih	107
Evharistija in upanje Kraljestva	109
9. poglavje: Evharistija, skrivnost ljubezni	112
Zakrament Božje ljubezni	112
Bog nam daje, da se dajemo	115
Zakrament bratske ljubezni	116
Omizje grešnikov	118
10. poglavje: Pridi, Gospod Jezus!	120
11. poglavje: V Mariji spoznavati Boga	125
12. poglavje: V molitvi se dotikamo Boga	130
Molitev je vera, upanje in ljubezen	130
Vera zadošča	131
Vera in dotik	133

13. poglavje: Terezija Avilska in notranji grad	135
Terezija Avilska	139
Sveti Janez od Križa (Duhovna pesem B 1,6–8)	141
Sveta Terezija Benedikta od Križa (Edith Stein)	142
14. poglavje: Etty Hillesum, pričevalka upanja	143
Raztreseno življenje	144
Srečanje po Božji previdnosti	145
Življenje je lepo in polno smisla	147
»Lahko sicer trpimo, toda ni nam treba podleči«	149
»Rada bi živela kot lilije na polju«	150
Zaposlena v Judovskem svetu	151
Taborišče Westerbork	154
Zavračanje sovraštva	156
»Morali bi postati obliž za neštete rane«	158
Pomagati Bogu	160
Zadnje potovanje	161

PREDSTAVITEV

Poglavja v tej knjigi so po izvoru različna. Nekatera so članki, objavljeni v revijah, druga so predavanja, ki sem jih imel v zadnjih letih na različnih krajih; za objavo sem jih izboljšal. Zdelo se mi je vredno truda, da besedila zberem za knjižno izdajo; tako bodo dostopna več ljudem in jih bodo opogumljala v njihovem krščanskem življenju.

Besedila obravnavajo različne teme duhovnega življenja, ki poglobljajo ali dopolnjujejo tiste, ki sem se jih že dotaknil v prejšnjih delih: odprtost Svetemu Duhu, molitev, notranjo svobodo, mir srca itn.

Posamezna poglavja povezuje dojemanje krščanskega življenja, ki ni predvsem v človekovem zaskrbljenem in napetem prizadevanju, temveč v sprejemanju Božjega daru. »Če bi poznala Božji dar!« reče Jezus Samarijanki v Janezovem evangeliju.¹ Krščanstvo ni vera človekovega prizadevanja, ampak vera Božje milosti; kadar Cerkev razglasi za svetnika katerega svojih otrok, seveda počasti njegov lepi odgovor na Božji klic, predvsem pa proslavi Očetovo usmiljenje in moč, s katerima to lahko spremeni neko življenje. »Z milostjo ste namreč odrešeni po veri, vendar to ni iz vas, ampak je Božji dar,« v pismu Efežanom zatrjuje sveti Pavel.²

Biti kristjan ni v prvi vrsti naloga, ki bi jo bilo treba izpolniti, ni seznam opravil, temveč je predvsem sprejemanje, po veri (veri, prežeti z upanjem in ljubeznijo) sprejemanje neizmerne daru, ki nam je

1 Jn 4,10.

2 Ef 2,8.

podarjen zastonjsko. Živeti evangelij pa pomeni, da se učimo v jedru svojih omejenosti in krhkosti sprejemati celotno bogastvo usmiljene ljubezni Očeta, da se pustimo tej ljubezni dan za dnem preobražati, da ji svobodno in velikodušno odgovarjamo in jo delimo z ljudmi, ki nam jih Gospod postavlja na pot.

Bolj kot vse drugo se želi Bog razodevati in posredovati. Najbolj ga razveseli, da najde srca, ki v popolnem zaupanju in popolni razpoložljivosti sprejemajo ta dar, ki se v njegovi ljubezni nenehno prenavlja. Naj ta knjiga bralcem pomaga, da bodo vztrajali v veri, upanju in ljubezni; da bodo vselej odprti za delovanje Svetega Duha ter hiteli k binkoštim ljubezni in usmiljenja, ki jih želi Bog razširiti po našem svetu, da bi »vse meso videlo Božje odrešenje«, kot nam obeta evangelij.³

3 Lk 3,6.

1. POGLAVJE

DUHOVNA DOVZETNOST

UVOD

Temeljno vprašanje krščanskega življenja je: kako sprejeti milost Svetega Duha? Kako naj ostajamo vselej odprti za njegovo delovanje?

»Cilj krščanskega življenja je pridobitev Svetega Duha,« je dejal Serafim iz Sarova, eden največjih svetnikov ruske Cerkve, ki je umrl leta 1833. Oče Evgen Marija Deteta Jezusa⁴ zatrjuje:

»Pridruženost Svetemu Duhu ni razkošje vrhov duhovnega življenja ... Ne, je prvo dejanje, tisto prvo potrebno.«

Prav res, brez milosti Svetega Duha ne moremo storiti ničesar dobrega ali trajnega. »Brez mene ne morete ničesar storiti,« pravi Jezus.⁵ Enako tudi 127. psalm: »Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo z njo njeni graditelji; če Gospod ne varuje mesta, zaman bedi tisti, ki straži,« in nekoliko humorno dodaja: »Zaman je, da vstajate zgodaj, da hodite pozno počivat, da jeste kruh velike muke, svojemu prijatelju bo on naklonil spanje!«

4 Francoski karmeličanski duhovnik (1894–1967), duhovni pisec in ustanovitelj inštituta Naše Gospe Življenja. Devetnajstega novembra 2016 je bil razglašen za blaženega.

5 Jn 15,5.

To seveda ne pomeni, naj dneve preživljamo v naslanjaču in prosimo Svetega Duha, naj dela namesto nas. Delovanje Duha ne nadomešča naših človeških sposobnosti, temveč jih podpira in usmerja. Eden prvih pogojev za sprejem Svetega Duha je naše velikodušno služenje in darovanje: ko dajemo, prejemo.

Ta psalm pa nas opominja na temeljno resnico: če našega razmišljanja in delovanja ne razsvetljuje in ne podpira Božja milost, potem obstaja zelo močno tveganje, da bosta ostali jalovi. Včasih se lahko povsem izčrpamo v prizadevanjih, ki ne ustvarijo ničesar rodovitnega ali trajnega, saj delujemo skladno s svojimi predstavami in iz lastnih moči, namesto da bi se pustili voditi Duhu.

Lahko bi še našteval razloge, zakaj je odprtost Duhu tako zelo pomembna. Samo Sveti Duh nas vodi v resnično svobodo: »Kjer pa je Gospodov Duh, tam je svoboda,« pravi sveti Pavel.⁶ Samo Sveti Duh nam odkriva in nenehno pogloblja našo pravo istovetnost, istovetnost Božjih otrok:

»Ker pa ste sinovi, je Bog poslal v naša srca Duha svojega Sina, ki vpije: ›Aba, Oče!‹«⁷

Nekaterim ljudem se zdi, da biti kristjan pomeni opraviti določeno število reči, in več ko jih opravimo, boljši kristjani smo. To se nikakor ne ujema z evangelijem. Za krščansko življenje ni pomembno, da se podvizamo v množico zunanjih del, temveč da odkrivamo in vadimo drže in vedenja, ki nas odpirajo delovanju Duha. Vse drugo bo iz tega izhajalo, takrat bomo namreč sposobni opravljati »dobra dela, [za katera] nas je Bog vnaprej pripravil, da bi v njih živeli«, če uporabimo besede svetega Pavla.⁸

6 2 Kor 3,17.

7 Gal 4,6.

8 Ef 2,10.